

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1398 van 9 augustus 2016
in de zaak 1011/0087/SA/1/0068

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat David VAN ISEGHEM
kantoor houdende te 3600 Genk, Jaarbeurslaan 19, bus 31
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim BEIRINCKX
kantoor houdende te 2460 Tielen, Loozijde 36

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 13 september 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 juli 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ van 14 april 2010 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning verleend voor de sloop van een cabine en de bouw van appartementen met carports.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 2 mei 2011 met nummer S/2011/0033 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als volgt verworpen als onontvankelijk, omwille van de laattijdigheid ervan:

“

De verzoekende partijen tekenden bij de verwerende partij administratief beroep aan tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED]

De bestreden beslissing werd, overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, aan de verzoekende partijen betekend met een ter post aangetekende zending van 22 juli 2010.

Krachtens artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO en zoals vermeld in fine van de bestreden beslissing zelf, dient het beroep te worden ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is.

Nu de bestreden beslissing met een ter post aangetekende zending van donderdag 22 juli 2010 aan de verzoekende partijen betekend werd, liep de vervaltermijn van dertig dagen vanaf zaterdag 24 juli 2010 en kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het voorliggende beroep van 13 september 2010 laattijdig werd ingediend.

”

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 mei 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat David VAN ISEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Wim BEIRINCKX, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 8 februari 2011 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 februari 2011 de tussenkomende partij voorlopig toegelaten in de debatten tussen te komen en haar gevraagd een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen,

evenals het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, te bezorgen.

Na onderzoek van de door de tussenkomende partij ingediende documenten verklaart de Raad het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk en wiligt de Raad het verzoek tot tussenkomst in.

IV. FEITEN

Op 26 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van een cabine en het bouwen van appartementen met carports”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan ‘Herentals - Mol’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De stedelijke brandweer adviseert voorwaardelijk gunstig advies op 12 maart 2010.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen adviseert gunstig op 29 maart 2010.

De verkeersdienst adviseert voorwaardelijk gunstig op 1 april 2010.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig op 7 april 2010.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verleent op 14 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 17 mei 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting op 29 juni 2010 beslist de verwerende partij op 1 juli 2010 het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren als volgt in hun toelichtende nota aan dat zij tijdig bij de Raad beroep hebben ingesteld:

“ ...

1.1. Beroepstermijn voor het indienen van een beroep tegen beslissing Bestendige Deputatie heeft geen aanvang genomen.

Het verzoekschrift van verzoekers werd tijdig ingediend aangezien de termijn om beroep in te stellen tegen de beslissing van de bestendige deputatie alsnog geen aanvang heeft genomen.

Artikel 35 van het Decreet d.d. 26.03.2004 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna DOB) stipuleert namelijk:

...

In het begeleidend schrijven bij de beslissing van de Bestendige Deputatie wordt slechts verwezen naar de beslissing, alwaar de beroepsmogelijkheden worden vermeld:

...

De Bestendige Deputatie heeft echter nagelaten om uitdrukkelijk te vermelden dat verzoekers een beroepstermijn van 30 dagen hebben, dewelke begint te lopen de dag na aanplakking van de beslissing, ondergeschikt de dag na ontvangst van de beslissing gelet op de discussie hierna vermeld. Tengevolge hiervan is de beslissing van de Bestendige Deputatie niet in overeenstemming met artikel 35 DOB. De beroepstermijn kan derhalve geen aanvang hebben genomen.

Het verzoekschrift van verzoekers is dan ook ontvankelijk.

1.2. "Kennisgeving" van de beslissing mag niet gelijkgesteld worden met "betekening" van de beslissing

1.

Verzoekers treden in deze op als belanghebbende derden aangezien zij als omwonenden hinder ondervinden door de toekenning van de vergunning.

Daartoe hadden zij ook een administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van de burgemeester en het schepencollege van de gemeente [REDACTED].

Verzoekers werden in overeenstemming met artikel 4.7.23 VCRO in kennis gesteld van de beslissing van de Bestendige Deputatie. Paragraaf 3 van deze bepaling stipuleert:

...

Verzoekers hebben met andere woorden een afschrift van de beslissing van de Bestendige Deputatie ontvangen, en dit per beveiligde zending. Dit is een kennisgeving en derhalve geen betekening, zoals bedoeld in artikel 4.8.16 § 2 VCRO.

2.

Aangezien verzoekers zich gegriefd voelden in de beslissing van de Bestendige Deputatie hebben zij in overeenstemming met artikel 4.8.16 § 2, 1° b) VCRO tijdig beroep ingesteld bij de Raad, d.i. binnen de 30 dagen na de aanplakking van de beslissing.

Artikel 4.8.16 §2, 1° VCRO stelt ter zake:

...

Er is in deze geen sprake van een verplichting tot betekening van de beslissing, aangezien de wet uitdrukkelijk voorziet dat een kennisgeving van de beslissing aan de orde is, hetgeen **niet** gelijk mag gesteld worden met een betekening van de beslissing.

Dat "kennisgeving" niet gelijkgesteld mag worden met "betekening" blijkt overigens uit de wet zelf, onder weer uit artikel 4.8.14., 2° lid VCRO, hetwelk stipuleert:

...

Deze bepaling bevestigt uitdrukkelijk dat de begrippen "betekening" en "kennisgeving" niet gelijkgesteld mogen worden.

Op basis van artikel 4.8.16 § 2, 1°, b) VCRO vangt de beroepstermijn derhalve aan de dag na deze van aanplakking, d.i. 13 augustus 2010.

1.3 Uitholling van artikel 4.8.16 § 2, 1°, b° VCRO? Minstens onduidelijke bepaling

1.

Artikel 4.8.16 § 1 somt de belanghebbenden op welke een beroep kunnen instellen bij de Raad:

...

Van belang is te noteren dat het tweede lid van voornoemde paragraaf uitdrukkelijk stipuleert dat elke belanghebbende voorafgaandelijk de procedure van het administratief beroep bij de Bestendige Deputatie dient te hebben gevoerd, bij gebreke waaraan deze afstand van zijn recht op beroep bij de Raad zou hebben gedaan:

2.

Het tweede lid van artikel 4.8.16, § 1 VCRO brengt met zich mee dat elke belanghebbende voorafgaandelijk de procedure voor de Bestendige Deputatie diende te hebben gevoerd, dit op straffe van afstand van zijn recht om de beroepsprocedure voor de Raad te voeren.

De belanghebbenden, opgesomd in het eerste lid van voornoemde bepaling worden in overeenstemming met artikel 4.7.23 VCRO door de Bestendige Deputatie in kennis gesteld van de beslissing.

Indien "kennisgeving" van de beslissing gelijk gesteld wordt met "betekening" van de beslissing, brengt dit met zich mee dat artikel 4.8.16, § 2, 1°, b° VCRO de facto geen toepassing zal hebben. Dit kan de bedoeling van de wetgever niet geweest zijn.

3.

Minstens kan op basis van het voorgaande gesteld worden dat artikel 4.8.16 § 2 VCRO onduidelijk is. Ingeval van onduidelijkheid dient de wet in het voordeel van de belanghebbende te worden geïnterpreteerd. Verzoekers verwijzen onder meer naar artikel 1162 B.W., welke naar analogie kan worden toegepast.

4.

Ten overvloede, dat deze bepaling ter discussie staat, mag aanvullend blijken uit het arrest van het Grondwettelijk Hof met nr. 8/2011 d.d. 27.01.2011 waarin artikel 133/71, § 2, 1°, b) van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO vernietigd werd.

Op basis van de hierboven vermelde argumenten is het verzoekschrift ontvankelijk.

Overigens het verzoekschrift tot tussenkomst van de [REDACTED] blijkt impliciet de zienswijze van verzoekers te bevestigen, aangezien de onontvankelijkheid van het verzoekschrift wegens een beweerde laattijdigheid niet wordt opgeworpen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De brief, waarmee de verwerende partij de bestreden beslissing ter kennis brengt van de verzoekende partijen, verwijst uitdrukkelijk naar de in de er mee verzonden bestreden beslissing correct vermelde beroepsmogelijkheden en de modaliteiten ervan.

Artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 beoogt dat eenieder aan wie een beslissing met individuele strekking bezorgd wordt, op de hoogte is van de mogelijkheden en de modaliteiten van een beroep tegen die beslissing.

Door de vermelding van deze mogelijkheden en modaliteiten in de bestreden beslissing en de gelijktijdige verwijzing naar deze bestreden beslissing in de kennisgevingsbrief is voldaan aan (de bedoeling) van voormeld artikel 35.

De Raad oordeelt dat er dan ook geen schending is van artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004.

2.

Artikel 4.7.23 VCRO bepaalt dat de kennisgeving door de verwerende partij van een na administratief beroep genomen beslissing gebeurt met een beveiligde zending, zoals, volgens de VCRO, een aangetekende brief.

De Raad oordeelt dat een 'betekening', zoals bepaald in de VCRO, begrepen moet worden als de aanbieding van de beveiligde zending aan de bestemming ervan. Onder het aanbieden van de zending verstaat de Raad dan de eigenlijke aanbieding van de aangetekende brief door de postdiensten.

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat de verwerende partij de bestreden beslissing met een aangetekende brief verzonden heeft aan de verzoekende partijen, zodat er een betekening is, zoals bepaald in de VCRO.

De parlementaire voorbereiding van de VCRO verduidelijkt dat de decreetgever de kennisgeving door de verwerende partij van de na de administratieve beroepsprocedure genomen beslissing aan de indiener van het administratief beroep beschouwt als een betekening, zodat de kennisgeving van de na administratief beroep genomen bestreden beslissing aan de indiener van het administratief beroep geldt als 'betekening', zoals bepaald in artikel 4.7.23 VCRO.

Voor de berekening van de termijn voor de verzoekende partijen om tijdig bij de Raad beroep in te stellen, geldt dus artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO: de verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een ter post aangetekende brief van 22 juli 2010 betekend aan de verzoekende partijen, die dan ook, op 13 september 2010, laattijdig bij de Raad beroep ingesteld hebben.

3.

Anders dan de verzoekende partijen stellen wordt de na administratief beroep genomen beslissing van de verwerende partij niet aan alle in artikel 4.8.16, § 1, lid 1 VCRO vermelde belanghebbenden betekend.

Artikel 4.7.23 VCRO bepaalt dat alleen de indiener van het administratief beroep, de aanvrager van de vergunning en, voor zover ze zelf niet de indiener zijn van het administratief beroep, het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, de uitdrukkelijk beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing toegezonden krijgen.

Voor andere belanghebbenden bepaalt artikel 4.8.16, § 2, 1°, b) VCRO een bekendmaking door aanplakking van een mededeling.

De Raad oordeelt dan ook dat artikel 4.8.16, § 2, 1° b) VCRO wel degelijk ‘van toepassing’ blijft op bepaalde belanghebbenden en er, anders dan de verzoekende partijen voorhouden, geen uitholling is van deze bepaling omdat ze “*de facto geen toepassing zal hebben*”.

Artikel 4.8.16 §2 VCRO is evenmin onduidelijk, zodat er zich geen enkel interpretatieprobleem stelt.

4.

Het Grondwettelijk Hof heeft inderdaad met arrest met nr. 8/2011 van 27 januari 2011 artikel 133/71, § 2, 1°, b) van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO vernietigd, maar het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepaling (de beroepstermijn van 30 dagen) tot en met 31 juli 2011, dit is dus tot na de indiening van het beroep van de verzoekende partijen bij de Raad.

De decreetgever heeft de beroepstermijn van 30 dagen inmiddels verlengd tot 45 dagen, maar dat geldt dus maar voor beslissingen die zijn genomen na de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 8 juli 2011 en bovendien hebben de verzoekende partijen ook deze nieuwe beroepstermijn niet gerespecteerd.

6.

De verzoekende partijen hebben zich vergist en zich, voor de berekening van de termijn om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing verkeerdelijk gebaseerd op een andere startdatum dan de betekening van de bestreden beslissing, namelijk, zoals zij zelf stellen, “*binnen de 30 dagen na de aanplakking van de beslissing (op) 13 augustus 2010*”.

De Raad oordeelt dan ook dat er geen nieuwe gegevens zijn die toelaten anders te oordelen over de reeds bij arrest van 2 mei 2012 vastgestelde laattijdigheid van de vordering.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Jonathan VERSLUYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS